

[Sonja Albrink]

og udlånst i disse tider; det er en naturlig reaktion. Men går investeringen i nye, innovative virksomheder i stå, mister dansk erhvervsliv på længere sigt konkurrencefordele. De investeringer, der typisk er tale om, er risikobetonede og vil ikke på kort sigt give overskud. Derfor er tålmodig kapital en nødvendighed.

Det faktum, at det erhvervsøkonomiske klima og både den nuværende, men ikke mindst den fremtidige beskæftigelse i høj grad er afhængig af de mindre virksomheder, betyder, at nødvendigheden af tilvejebringelse af ansvarlig og tålmodig kapital er meget vigtig. Når ikke markederne kan levere den tilstrækkelige risikovillige kapital, er det nødvendigt at benytte særlige foranstaltninger. Et utal af både indlandske og udenlandske rapporter og undersøgelser har vist, at tilvejebringelse af risikovillig kapital er påkrævet. Sidste forårs erhvervspakke var god og et skridt i den rigtige retning, men ikke tilstrækkelig.

Ventureselskaberne har ikke været nogen særlig stor succes. Det håber CD udviklingselskaberne kan blive. Vi finder organisationsformen og opbygningen af selskaberne, deres muligheder og begrænsninger og finansiering meget god og traditionel på en forfriskende måde.

CD hæfter sig også ved den udpræget positive modtagelse, forslaget om udviklingsselskaber har fået af erhvervsorganisationerne.

Endvidere lægger CD stor vægt på, at udviklingsselskaberne ikke kun bliver formidlere af risikovillig kapital, men også direkte stiller viden og speciel ekspertise til rådighed som f.eks. ledelse, produktionssystem, edb, forskning, udvikling og meget mere. Det er i allerhøjeste grad et ønske fra mange af de mindre virksomheder, man bliver kontaktet af. CD finder således blandingen af formidling af kapital og viden særdeles konstruktiv.

Hvad angår SF's beslutningsforslag, vil CD ikke være med til at begrænse udviklingsselskaber til kun at omfatte iværksættere. CD finder heller ikke, at fradrag og erhvervsfremmende initiativer på en ordentlig måde kan forenes i dette tilfælde. Jeg kan herudover fuldt ud tilslutte mig ministerens kommentarer.

Derfor skal jeg meddele, at CD vil stemme for det af ministeren fremsatte lovforslag og vil give det en hurtig udvalgsbehandling, men vil stemme imod SF's forslag.

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre kan støtte regeringens forslag og ikke SF's forslag, fordi det indeholder nogle begrænsninger, som vi ikke synes er rimelige.

Efter Det Radikale Venstres opfattelse bør der gøres, hvad der er muligt for at forbedre vilkårene for små og mellemstore virksomheder her i Danmark, ligesom man selvfølgelig også med andre initiativer skal forsøge at forbedre vilkårene for de store virksomheder, som trods alt er dem, der eksportmæssigt set er de stærkeste trækheste.

Vi er positive over for forslaget, men jeg vil ikke undlade at sige, at jeg i lighed med Fremskridtspartiets ordfører heller ikke tror, at det løser alle problemerne. Det er naturligvis heller ikke tanken. Det er et forsøg på at lette nogle af de problemer ved finansieringen, som man er løbet ind i i de senere år.

Jeg har den mere principielle kommentar til de mennesker, der skal administrere denne ordening, at man må passe på ikke at gøre det lige så besværligt at få midler herfra, som det er fra alle mulige andre steder, hvor de små og mellemstore virksomheder af samme grund ikke kan få den fornødne kapital.

Det, at det kan være svært at opnå midler fra andre steder, er altså efter min opfattelse ikke ensbetydende med, at projekterne er dårlige, men at der simpelt hen er tale om nogle for stramme eller for snævre betingelser eller betingelser i øvrigt, som gør, at virksomhederne ikke kan komme i betragtning. Derfor synes jeg, det er ganske vigtigt, at vi finder en eller anden fornuftig form, der gør, at der her bliver nogle muligheder for, at de små og mellemstore virksomheder kan få den støtte, som de ikke kan få andre steder.

Desværre er det ikke altid sådan, at fordi man etablerer noget i mere eller offentligt regi, så stilles der færre krav eller andre krav end dem, man vil stille inden for det private område. Tværtimod ser vi ofte den situation, at netop ordninger inden for offentligt regi, som i virkeligheden også findes under en eller anden tilsvarende form i privat regi, stiller mindst lige så stærke krav til virksomhederne og desværre de samme krav til virksomhederne, som det er tilfældet, hvis der var tale om udviklingsvirksomheder i privat regi. Og så er vi faktisk lige vidt, for så risikerer vi nemlig, at der sker det,